

SZÍNHÁZI ESTÉK

Pince-Gombrowicz

Elmázolt szájrúzsozások, stifttel eltűzött szemöldökfeszítések, hangban-mozgásban-főlfogásban színészeti torzképek, jelmezkölcsönzőbéli szedett-vedettség, most-jut-eszembemodernség (későn szólt, későn szólt!). A pesti tisztiorvosról és

szek elevenítik meg *Dobay Dezső* és *Lábán Katalin* keménykezű rendezésében. Értelmezve van a szöveg, de nincs megfejtve. Meghagyja föladványszerűségét az előadás. A hajdani szeszpince e bemutatója azon színházi esték közé tartozik,

Jakab László, Uglár Csaba, Mesz Rita és Baksa Imre

többszörös háziúrról elnevezett utcában (Rumbach Sebestyén) van az R. S. 9. Stúdiószínház. Szabatosan: nem is az utcában, hanem alatta. Szeszpincéből átalakított kedves, meghitt, levegőtlen helyen. Nem biliárdterem, ócskaholmi-áruda: itt évek óta színházi társulás üzemel. Komoran fennkölt irodalmi programmal. Választékos szerzőválasztékkal. Engedménytelenül. Korábbi sikeres bemutatójukat, a Nagy Lengyel Színházi Műkedvelő – *Witold Gombrowicz* – Operett című, 1966-ban írott talányos tohuvabohuját lengyel címmel (*Operettka*) felújította az R. S. 9. társulata. (A mellékelt fotó is a két év előtti bemutató mozzanatát ábrázolja.) Gombrowicz hatása – tudniillik Gombrowiczot olvassák – eddig is sok bajt okozott a fiatal magyar drámaírók szöszaporulatós próbálkozásaiban.

Eörsi István és *Pályi András* kötetben megjelent, a Vígszínházban sikertelenül előadott szövegét elszánt amatőr színé-

amikor elmerengnek: valójában mi készíti ezeket az embereket, hogy arcuk kifessék, grimaszokat vágjanak idegen szövegekbe burkolózva, idegen szövegekkel ajkukon. Megmutatkozni, na persze. Következmények nélkül szeretni a közönséget és kicsalni szeretetüket, mint Himaláj herceg szerepében a megtermett bumfordi *Kókai István*. Ügyességüket, rátermettségüket mutogatják, amint *Vedres Csaba* dalait éneklik, vagy *Balogh Margit* és *Lenhardt Anita* mutatós és groteszk koreográfiáit lebonyolítják.

Ritkaság manapság ennyi elszánt színházi odaadás, ennyi befektetett munka, ennyi alázatos lobogás. A szem a színházi előadás lelke: az *Otto Wagner* tervezte szecessziós zsinagóga tőzsomszédságában a fiatalok tekintete elhivatott. Úgy érzik: missziót töltenek be. Szemük ragyog. Jól érzik magukat. És van saját, értelmiségi közönségük.

M. G. P.